

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 45. SZÁM, 2009. NOV. 8.

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Nemrég egy baráti beszélgetés közben, amikor a különböző vallások elmúlása témáját is érintettük, az egyik fiatalember kijelentette: „Hiszen a keresztyénség is az utolsókat rúgja!” Tiltakozva válaszoltam: hogyhogy, létszámban mindig ott van az első három hely valamelyikén a világban, erre az volt a válasz: „Na ja, de nézd meg annak minőségét!” Miután

1. Hittek és megkeresztelkedtek

Az első, amit olvasunk: „Azok pedig hittek..., és megkeresztelkedtek...”

Csodásan párosul itt a hit a kereszteleés szertarásával. Senki előtt nem titok, hogy ma miként folynak a kereszteleések, és milyen fontosságot tulajdonítanak neki. Ma a kisgyermeket keresztelejük a szülők hitét alapul véve, ugyanakkor tudjuk, hogy senkinek sem áll hatalmában valakit felnőtt korában hitre kényszeríteni. A kereszteleés, saját

Akik pedig hittek a beszédének, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy három-ezer lélek csatlakozott hozzájuk. Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. Félelem támadt minden lélekben, és az apostolok által sok csoda és jel történt. Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. Vagyonukat és javaikat eladták, szétszótották mindenkinek: ahogyan éppen szükség volt rá. Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.

ApCsel 2,41-47

pedig ehhez az Igehelyhez jutottam, be kellett vallanom, hogy bizony találhatnánk jónéhány különbséget az első egyház és a mai gyülekezetek között. Elhatároztam, hogy a Lélek segítségével bátorságot veszek éles megvilágítás alá vetni ezeket a különbségeket, magam fejét is lehajtva, hogy bizony én sem sorolhatnám magamat azok közé, akikről az ApCsel 2. része ír. Nézzük most meg sorra az egyes részeket.

tapasztalatomból kiindulva, sokszor úgy néz ki, hogy a szülők és a keresztszülők – tisztelet a kivételnek - szórakozottan figyelik vagy nem figyelik az igehirdetést, olykor a kisbaba sírása is zavar az odafigyelésben, aztán pedig a gyermek megáldása után hazamennek és sokszor akkor látja őket utoljára a gyülekezet. Már itt, ezen a ponton lehet látni, milyen minőségű lehet ma az olyan egyház, amely ily csekély fontosságot tulajdonít

a legjelentősebb szertartásainak.

2. Kitartóan részt vettek az apostoli tanításban

Továbbá azt olvassuk: „*Kitartóan részt vettek az apostoli tanításban.*” Csodálatos ez az Ige utáni éhség. Az akkori emberek érezték, hogy az apostoli tanítás számukra életfontosságú. Talán égetőbben érezték, hogy saját életükről van szó, talán jobban nehezedett rájuk a bűn ténye és a megváltás szükségessége, mint sokakra ma, ahol a bűnt vagy tolerálni, vagy a lélektan segítségével mentetgetni szokás. Itt is megkérdezhetjük, hát akkor bizony milyen minőségű lehet az olyan egyház, amely oly kevés fontosságot tulajdonít a legfontosabb üzenetnek, a megváltás hírének, ha már olykor a bűn sem tud fájni?

Az akkori emberek nagyon szomjaztak minden Istenről, Krisztusról szóló információra. Az egyház mindig nagy bajba jutott, amikor az egyszerű emberek maguk nem kutatták az Írást, és ellenkezőleg, virágkorszakot élt, amikor a Biblia még a legegyszerűbb emberek kezébe is odakerült. Ott, ahol keveset tudnak Istenről, nem születhet meg az iránta való szeretet, ott babonák csapdájába esnek az emberek. Ilyenkor Isten igazságait a magunk elgondolásaival vagy intuícióval helyettesítjük, és akkor nem csoda, hogy sok laza keresztyént találhatunk a földön vagy olyan keresztyéneket, akik képesek a szentek szobrait csókolgatni, vagy teszem azt, a szobrokból lereszelt festéket saját ételükbe rakni, hogy meggyógyuljanak. Vagy olyanokat, akik képesek kijelenteni, nem kell a keresz-

elég, ha jó ember vagyok. Itt is feltehetjük a kérdést, vajon milyen minőségű lehet az olyan egyház, ahol a Szentírást aktívan nem használják?

3. Közösség

A következő dolog a közösség problémája. Ma már megszoktuk, hogy nálunk a közösség azt jelenti: heti egyszeri összejövetel. Azt mondom, ez is nagy dolog. Ugyanakkor érezzük, talán minden helyen, hogy kevés ahhoz, hogy a keresztyének egy családnak érezzék magukat. Csodálom az akkori keresztyéneknek ezt a szükségletét, igényét aziránt, hogy együtt legyenek mindenhol, hogy minél gyakrabban találkozzanak. Nem is tudom, a mai keresztyének közül ki kívánná ezt? Ezt a kérdést nyitva hagyom, próbálja mindenki magában megválaszolni.

4. Félelem, csoda, jel

A következő dolog pedig éppen az egykori egyház és a mai egyház közötti legnagyobb különbséget ábrázolja. Az első gyülekezetet komolyan vették és tisztelték. A mai keresztyén egyházat kritizálják, gúnyolják. Hírhedté lett, nem híressé. Az is igaz, hogy a médiák nem igen mutatják az egyház jó oldalát, annál szívesebben tudósítanak a pedofil papokról, a Szent Vitus katedrális miatti perekről, a pápa náciista múltjáról, a papok általi pénzcusztatásról.

A következő a csoda és jel. Valaki azt mondja, hogy ezek ma már nem történnek. Én azonban úgy hiszem, hogy történnek, csak belőlünk hiányzik az irántuk való érzékenység. A héber bib-

lia úgy fogja fel a „*ót*“ - csodajel szót (látjuk, egy kifejezést használtak a csodára és a jelre is), hogy ez nem feltétlenül természetfeletti valami, hanem azért tartották a jelenséget csodának, mert állandóan, folyamatosan kapcsolatba voltak Istennel, ezért a bizonyos jelenségeket a vele való kontextusban, esetleg válaszaként tudták magyarázni. De ott, ahol megszakad a folyamatos kapcsolat Istennel, ott nehezen tudunk valamit jelként magyarázni. Ma úgyis mindenre van tudományos magyarázat, ezért nehezen keresik a jelek mögött Istent az emberek. A probléma tehát nem abban van, hogy nincsenek csodák, inkább abban, hogy már lassan nincsenek, akik ezt meg tudják látni, meg tudják lelkileg magyarázni.

5. Vagyoneelosztás

A következő, számomra zavarba ejtő kérdés, a közös vagyon. Erre is mondhatjuk, hogy ezt talán senki sem kívánná közülünk, mégis egy alapvető vonást kiemelhetnénk ebből: azt, hogy egymásnak annyira fontosak voltak, hogy képesek voltak áldozatokat hozni egymásért. Arról, hogy mennyire elavult bennünk ez az érzelem, a perselybe dobott, jórészt csak aprópénzek tanúskodnak. Itt most általánosságban (nem is annyira a mi gyülekezetünkről) szólok, és nem is akarok itt olyan papnak látszani, aki némely egyházak módjára kiszedi az egyháztagnak pénzét azok zsebéből, csak hát ez az Ige kényszerít minket nem kikerülni ezt az általam nemigen kedvelt anyagiakról szóló részt. Tulajdonképpen itt nem arról van szó, hogy adjatok

többet!, hanem arról, hogy íme, micsoda önfeláldozás, micsoda törődés a másik szükségletével.

6. Állhatatosak voltak, a templomban

A következő dolog, ami a mai Igeszabaszban megragad, az az, hogy az első gyülekezet tagjai nem feledtek el gyökereikről. Teljes szívvel elfogadták Krisztust, de nem feledtek meg arról, hogy zsidók, akik a zsidó templomba járnak, a zsidó tradíciót megtartják. De nekik már zsidónak lenni többet jelentett. Más tartalmat kapott a zsidóságuk. Nekünk pedig fontos az, hogy magyarnak maradjunk, de nem akármilyen magyarnak, hanem olyan magyarnak, akinek a szíve keresztyén üzenettel van megtelve. Ők, mint keresztyének, újat hoztak a zsidóságba, mi, mint keresztyének szintén újat és frissítést hozhatnánk a magyar lélekbe, amelyről még a himnusz is így szól: „*Balsors, akit régen tép...*“ És ez, tudjuk, ma is aktuális.

7. Kenyértörés

A következő különbség a kenyértörés: az első keresztyének mindig akkor törték meg a kenyeret, amikor együtt voltak és együtt imádkoztak. A katolikus szertartási rend ezt megőrizte, mi évente hatszor szolgáljuk ki az úrvacsorát. Kálvin is eredetileg a minden alkalommal kiszolgált jegyek mellett volt, de nem járt sikerrel. Nem járt sikerrel a miatt a szomorú tény miatt: nem volt rá igény, nem fért bele a konceptusba. Ez a rendszer nálunk olyan szempontból pozitív, hogy különleges alkalomnak tartjuk az úrvacsorás istentiszteleteket, másrészt

viszont fennáll a veszély, hogy elidegenedünk emiatt tőle. Érdekes szonda lenne, mi jár mindenkinek a fejében, amikor a kenyeret és a bort magához veszi. Sokan őszintén átélik, de a teológusokkal való beszélgetésekből kiderül – szolgálatuk alatt tapasztalták –, hogy vannak, akik azt mondogatják magukban: Jaj, a bűnömre kell most gondolni. Vagy: Jaj, méltóságosan és szomorúnak kell kinézniem. Vagy: Jaj, csak ne öntsem ki a bort, vagy ne ejtsem le a kenyeret. Bizony, sokszor bajban vagyunk azzal, mit is érezzünk. Az akkori keresztyénekről azonban olvassuk, hogy örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben. Napjainkra a megváltás örömteljes ünnepléséből komor szertartás lett.

8. Kedvelte őket az egész nép

Ez a rész pontosan az egyház hitelességét foglalja össze, amiről most eddig beszéltünk. Minden pontról elmondanánk, hogy sajnos, a történelem során megtörténik, hogy a hangsúlyok eltolódnak, az igények megváltoznak, de összességében véve ahhoz, hogy hitelesek maradjunk, legalább ezt az utolsó pontot be kellene következetesen tartani. Tehát azt a nagy kihívást, hogy még a megváltozott egyházi modellben is mint szerető, közkedvelt, hiteles hívőre tekintsenek ránk. Ezekben a napokban a reformáció ünnepére emlékezünk. A reformátorok nagyrészt éppen a fent említett kérdésekben hoztak változásokat pontosan azért, hogy minél jobban hasonlítson az egyház az ókorhoz. Ma mondhatjuk, nincs erre igény, jók a hitvallások, amelyeket örököltünk, de egyre mindig

igény van: a belső reformációra. Csak úgy nyerheti vissza hitelességét az egyház, ha mindenütt úgy lesz ismert, mint minden tetteiben Istent dicsérő, tisztaszívű emberek közössége. Csak így fog növekedni napról napra az Úr gyülekezete az üdvözülőkkel. Továbbá, mi nagyobb csoda és jel történhet általunk, mint ha mindenütt képviseljük a szeretetet. Az ókori gyülekezetnek azonban nagy előnye volt: a kezdeti eufória. Ma több gyülekezethez is aktuálisan szólhat Jézusnak a Jelenések könyvében az efézusi gyülekezethez intézett panasz: *„Tudom, hogy van benned állhatatosság...”, de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.*“ (Jel 2, 3-4) A mai egyházakra sokszor jellemző ez az erőtlen közös lélek. Állhatatosak ugyan, de érzelmek nélkül. Sokszor bizony a hit helyességén van a hangsúly és nem intenzitásán. De Jézus mindig kínál új lehetőséget: *„Emlékezzél hát, honnan estél ki, térj meg...”* (Jel 2,5a) Lehet, hogy nekünk is elég lenne új erőt meríteni abból, hogy visszagondolunk a mi megtérésünkre, és hálaadásra indítjuk lelkünket arra gondolva, azóta mi mindent tett velünk Isten, gondolva arra is, hogy még mindig, minden viszontagság ellenére itt áll a magyar református egyház, és most csak rajtunk múlik annak hitelessége, annak kedveltsége az emberek és az Isten előtt. Adjon nekünk mindehhez most is és a jövőben is lelki erőt az Úr!

Ámen.

(Elhangzott 2009. november 1-én,
Š. A. igehirdetésén)

A MAGYAR NYELV ÉS KULTÚRA KÜLÖNÖS TALÁLKOZÁSAI...

...címmel tartott tudományos és kulturális szimpóziумot tegnap a CsMMSz Prágai Alapszervezete, hogy a *Magyar Nyelv Évében*, a *Prágai Magyar Kulturális Napok* keretében így tisztelegjen nyelvünk, kultúránk, magyarságunk szellemi értékei előtt. A szimpóziум a „*Vendégoktatók a magyar kulturáért*” program keretében valósult meg **dr.H.Tóth István** prágai vendégtanár koordinálásával, aki a Károly Egyetem vendégtanára.

A rendezvény résztvevőit **Kosár Árpád** (CsMMSZ elnök és gyülekezetünk presbitere), **Farkas Éva** (CsMMSZ elnökhelyettes), majd a **magyarul tanuló cseh és szlovák egyetemisták** verses műsorát követően gyülekezetünk kórusa, a **Mille Do(re)Mi** köszöntötte három kórusművel. Ezután a szimpóziумot **Dr. Szőke László** prágai magyar nagykövet akadályoztatása miatt **Dr. Gyurecsik Iván** első beosztott nyitotta meg.

A megnyitót számos érdekes előadás követte. **Dr. Lauter Éva**, a Balassi Intézet főigazgatója a magyar kultúra külföldi közvetítésének közrendszeréről, **Dr. Nádor Orsolya**, a Károlyi Gáspár Ref. Egyetem docense nyelvünk életéről és életrealitásáról, **Kiliti Zsuzsa**, a kiskunhalasi Csipkeház igazgatója a halasi csipkéről osztották meg gondolataikat, tapasztalataikat a hallgatósággal. Rövid kávészünet után **Dr. Grendel Lajos** felvidéki író a 20. századi magyar líráról és epikáról adott elő, majd **Merényi**

György művészettörténész előadását a Zsolnay építészeti kerámiákról az előadó akadályoztatása miatt **Dr.H.Tóth István** olvasta fel, miközben a vetítövászon sorra megjelentek az épen maradt és múltban elveszett építészeti emlékek fényképei, rajzai. Az előadás után ebédszünet következett, a rendezőség gulyáslevesrel és (Dr. Szőke László prágai magyar nagykövet jóvoltából) finom borokkal látta vendégül a szimpóziум résztvevőit. Az ebéd után jól estek **Dr. Balázs Géza** tanszékvezető egyetemi tanár szavai a pálinkáról, mint hungarikumról. Az egész napos gazdag, színvonalas műsort a Sültü zenekar és Bakó Katalin – a népművészet ifjú mesterének – „Kárpát-medencei magyar népdalok útjain” végigvezető „sétája”, majd pálinkakóstoló zárta.

Örülünk és köszönjük, hogy részt vehettünk ezen a rendezvényen. Reméljük, hogy énekünk, és benne Isten Igéje egyben hívogató szó is volt a prágai magyarság felé.

– paulus –

Kórusunk a színpadon – köszönet minden segítő kéznek a kórus új nyakkendőinek, sáljainak elkészítéséért.

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól (a téli időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliaóra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól (a téli időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– **Az istentiszteleti alkalmak** a régi megszokott helyszínen, **a gyülekezeti teremben, délután 4 órai kezdettel lesznek megtartva.**

– A SzRKE Zsinati Elnöksége 8. ülészakának 9. ülésén tárgyalta a gyülekezetünk lelkészi állására kiírt pályázatot, és figyelembe véve a gyülekezet és a presbitérium véleményét, a következő határozatot hozta: „**A Zsinati Elnökség**

élve a Zsinati Tanács ZST-110/2009-es számú határozatában foglalt felhatalmazással úgy dönt, hogy **Éles György református lelkipásztort legkorábban 2010. január 1-től missziói lelkipásztorként alkalmazza. Alkalmazása meghatározott időre szól: 2012. december 31-ig és meghosszabbítható. Szolgálati területe: prágai missziói gyülekezet, cseh- és morvaországi református szórványközösségek gondozása.**” Éles György alkalmazásáig a szolgálatok végzésével továbbra is Šindelářová Alena jelenleg is beszolgáló lelkész van megbízva.

WITZ

Egy újjazdag nézegeti a helyi antikvárius könyveit. Egyszer csak így szól:

– *Nem is tudtam, hogy ilyen régi könyveket is árulnak. Nekem is volt egy régi bibliám, valami Gut..., Gut... nna, ki se tudom mondani, ki adta ki.*

Az antikvárius elfehéredik, reszketni kezd, majd rákérdez:

– *Gutenberg?*

– *Igen, igen.. De mondom... már nagyon régi volt, és szakadt is, hát eldobtam.*

– *...megőrült? Az a világ első nyomtatott könyveinek egyike. Egy vagyont ér...*

– *Ááá!... Nem hiszem, mert minden második oldalát összefirkálta valami Luther Márton.*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP